

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,52
Dada anterior: 1,53
Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1.

Nous contagiats
1.623
Dada anterior: 1.423
L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia.

Llits d'UCI
327
Dada anterior: 320
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus.

#CATALUNYALLIBERTAT

14-F pendent de la Covid

JORNADA Els grups parlamentaris acorden tres franges horàries perquè votin per separat els electors vulnerables, els contagiats i els que estan en quarantena, i la resta **TRÀMIT** Torrent i Aragonès fan el formalisme per convocar les eleccions

X. Miró / F. Espiga
BARCELONA

La jornada electoral del 14 de febrer es dividirà en tres franges horàries per tal de separar els electors més vulnerables per la Covid-19 dels contagiats i els que estan en quarantena per haver estat en contacte amb un positiu. Els uns votaran a primera hora i els altres, durant l'hora prèvia al tancament dels col·legis electorals. Així ho van decidir ahir els grups parlamentaris en la segona trobada preparatòria del 14-F, que va finalitzar amb quatre acords principals per consens.

Votar per franges horàries

El primer és la divisió de la jornada electoral en trams de votació. Es recomanarà a la població de risc per la Covid-19 que voti de les nou del matí a les dotze del migdia; als electors sense risc i que no estiguin en quarantena, que ho facin en l'àmplia franja de les dotze del migdia fins a les set del vespre, i, en darrer terme, es demanarà a les persones contagiades i a les que estiguin en quarantena sanitària per haver estat en contacte amb un positiu que ho facin de les set a les vuit del vespre, l'última hora abans del tancament dels col·legis –l'horari habitual d'obertura dels centres electorals, de les nou del matí a les vuit del vespre, es mantindrà com sempre després que la tauleta parlamentària descartés ahir allargar-lo.

Ajornament per restricció social

El govern i els grups van acordar quatre escenaris epidemiològics, dos dels quals provocarien un ajornament de la data electoral: el confinament domiciliari de la població o una situació d'"activitat social molt limitada", en paraules del conseller Solé. Serà el Procicat el que haurà de determinar si les previsions epidemiològiques són prou adverses per aconsellar

l'ajornament. Els grups parlamentaris, però, van acordar que qualsevol ajornament s'haurà de consensuar i no el podrà decidir el govern tot sol. De moment, executiu i grups es van instar a una tercera reunió l'11 de gener tenint en compte que els responsables de Salut consideren que el 15 de gener es podria fer un pronòstic de l'estat de la pandèmia el 14-F.

La data

15.01.21

Es vol ratificar la data del 14-F o ajornar-la, perquè Salut ja tindrà suficient informació i prou temps d'antelació.

Paperetes a domicili

En segon lloc, també es va acordar que les paperetes de totes les candidatures siguin enviades al domicili particular dels electors per tal que puguin portar-les preparades des de casa al lloc de votació. L'objectiu és reduir l'estada dels electors al centre electoral i agilitzar la votació, però també reduir el contacte físic de les persones en aquests col·legis.

Vacunats a les meses

El govern i els grups també demanaran al Departament de Salut que, depenent de l'inici del pla de vacunació contra el virus,

els membres de les meses electorals siguin també vacunats com a personal prioritari.

La conselleria d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència farà arribar els acords parlamentaris al Procicat perquè els aprovi oficialment. El conseller Bernat Solé va agrair en sortir de la reunió el "consens assolit" i la "bona predisposició de tots els grups".

L'única discrepància va sorgir entre la majoria de partits de l'oposició per la voluntat del govern d'avançar els tràmits electorals per als catalans que viuen a l'exterior. Tenint en compte que el sistema de vot exterior provoca any rere any una participació molt menor de les persones que viuen fora perquè, en molts casos, la documentació arriba dies o setmanes tard, el govern demanarà a la Junta Electoral Central que envii la targeta censal i el sobre de votació abans que s'hagin

proclamat oficialment les candidatures per tal de guanyar temps –el dia de la proclamació de candidatures, els votants a l'exterior podrien descarregar-se telemàticament i imprimir la butlleta triada i enviar el vot per correu certificat aquell mateix dia.

La majoria de partits van mostrar satisfacció pels acords i confiança en la celebració del 14-F, si bé Catalunya en Comú va insistir al govern que s'allargui més enllà del 10-F el límit del vot per correu i el vot exterior. La presidenta del grup, Jéssica Albiach, va retreure a Junts i ERC que no defensin descarregar-se el vot per internet també en el cas dels electors que viuen a Catalunya, i a ERC i el PSC, que no acceptin fer una única tramesa de publicitat electoral per a tots els grups.

Els grups s'han conjurat a prendre les decisions conjuntament perquè, diu el mateix Solé, de les eleccions celebrades en països en pandèmia s'ha pogut concloure que la participació augmenta i els ciutadans guanyen confiança i superen les pors de contagi si el govern i els partits estan d'acord en la manera com s'han de fer la campanya i la votació.

Per la seva banda, el president del Parlament, Roger Torrent, va complir ahir a la tarda amb el tràmit d'entrar a registre una resolució que decretava la dissolució formal de la cambra a partir de les dotze de la nit. De manera

paral·lela, el vicepresident del govern, Pere Aragonès, signava a les set del vespre el decret de convocatòria de les eleccions per al dia 14 de febrer. La legislatura, des del punt de vista legal i protocol·lari, quedava extinta. Això no implicarà, però, que l'activitat legislativa quedi aturada del tot, ja que des d'avui queda formalment constituïda la Diputació Permanent del Parlament. Integrada per 23 diputats que sintetitzen la mateixa majoria política que regnava fins ara a l'hemicicle, aquest òrgan es reunirà com a mínim una vegada abans de mitjan gener per

convalidar diversos decrets llei –ja n'hi ha quatre a punt– aprovats pel govern per fer front a la pandèmia. Així mateix, la Diputació també es podria reunir per a una compareixença d'urgència d'algun membre de l'executiu.

Encara que el gest d'ahir de Torrent fos essencialment formal, també va servir per fer un resum telegràfic del que ha estat aquesta legislatura. Un període polític "atípic", segons el president de la cambra, ja que va arrencar després de l'aplicació del 155, i que ha estat marcat per "la repressió" contra l'independentisme. ■

L'APUNT

Llarena i legislatura de toga en toga

David Portabella

Que la dissolució del Parlament es resolgui amb una comunicació de Roger Torrent a Pere Aragonès i la firma del vicepresident en un decret és un ultratge a un gran protagonista. L'absència de Pablo Llarena al final de la legislatura en què ha fet de demiürg i guionista és falsa modèstia i no li fa justícia. Vetar candidats, empresonar Jordi Turull abans de la segona votació,

suspendre diputats... El pròleg èpic d'una legislatura de toga en toga fins a la JEC final. Si l'absència d'ahir era per por que un malvat li recordés el seu ridícul de no saber-se el cas del camioner romanès Bob-Dogi quan perseguia exiliats a Bèlgica, tot era parlar-ho. Segur que Torrent, Aragonès i el protocol haurien estat sensibles amb una ànima ferida.

Taula de grups parlamentaris, ahir, a la cambra ■ ACN

Junqueras veu "impossible" un tripartit

El líder d'ERC, l'exvicepresident de la Generalitat Oriol Junqueras, va assegurar ahir, en una entrevista a TV3 des de la presó de Lledoners, que és "impossible" que es reproduïxi un govern tripartit al govern català entre republicans, el PSC i els comuns. Després que aquestes tres formacions hagin arribat a un acord de pressupostos a l'Ajuntament de Barcelona, Junqueras sosté que aquest pacte és "per posar les institucions al servei dels ciutadans" i, per contra, "no és traslladable a la Generalitat". La "impossibilitat" d'una entesa amb el PSC es fonamenta, segons va manifestar, en el fet que el partit que lidera Miquel Iceta "està satisfet amb les polítiques repressives" contra l'independentisme, fins al punt que "les ha protagonitzat" i "les aplaudeix cada dia". Junqueras no va aclarir, en canvi, si acceptaria un suport extern del PSC a un executiu en minoria dels republicans o a un govern del seu partit amb els comuns, i es va limitar a advocar per "un govern que tingui una majoria tan estable com sigui possible". El president d'ERC també va certificar el distanciament del seu partit respecte al Consell per la República quan va advertir que les entitats i les institucions "no poden ser utilitzades de manera partidista".

Bones Festes!
la mar de prop

MOLL DE LA FUSTA

02.12.20
06.01.21

Encesa de llums diària de 17:30 a 21:30 h

Nadal al Port

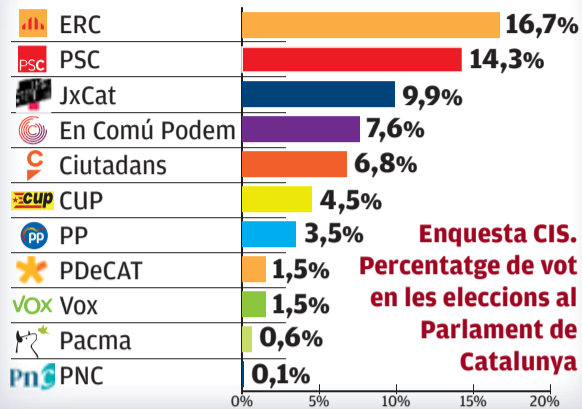
 Port Vell
Port de Barcelona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Perspectives electorals per al 14-F

El CIS dona el triomf a ERC i situa el PSC segon, davant de JxCat

David Portabella
MADRID

En la segona enquesta posterior a l'aprovació del pressupost estatal, el CIS avala —com ho fa l'últim baròmetre del CEO— que

ERC guanyaria les eleccions del 14 de febrer, però ara amb un lleu desgast: obté un 16,7% en intenció directa de vot, quan al novembre superava el 20%. El PSC és situat en el segon lloc (14,3%), tot i cau-

re un punt en un mes, i supera JxCat (9,9%), que ja no és relegada pel CIS al cinquè lloc i que puja al podi en un frec a frec entre els de Carles Puigdemont i els de Miquel Iceta.

Si bé el CEO retrata un torcebraç entre Pere Aragonès i Laura Borràs, el CIS aferma ERC en el primer lloc (tot i caure del 20,5% al 16,7% en només un mes, en què ha exercit de soci clau de Pedro Sánchez al Congrés) i albira més disputa en el segon lloc entre el PSC i JxCat. En un treball de camp fet de l'1 al 9 de desembre, els de Borràs han remuntat gairebé dos punts en el baròmetre de José Félix Tezanos. La disputa pel quart lloc és entre En Comú Podem (7,6%) i Ciutadans (6,8%). Els que milloren les expectatives també respecte a l'últim mes són la CUP (del 3,8% al 4,5%), el PP (del 2,1% al 3,5%) i Vox

(de l'1,3% a l'1,5%). Una altra novetat és el PDeCAT d'Àngels Chacón, que al novembre ni apareixia i que ara —després de votar sí al pressupost de Sánchez— irromp en el CIS amb un 1,5% de vot.

Quan pregunta qui vol de president, el CIS recull que les preferències miren a la presó i a l'exili. Perquè el citat com a preferit és Oriol Junqueras (17,7%) —que no és candidat—; el segon és Iceta (15,1%), i el tercer, Puigdemont (13%), que tampoc és candidat. La predilecció per Junqueras fa que, de retruc, Aragonès (1,8%) aparegui darrere de Salvador Illa (2,9%) i de Carlos Carrizosa (2,8%). Junqueras és l'únic que aprova (5,2 sobre 10), seguit d'Illa (4,8); Jaume Asens (4,4), els empatats amb un 4,2 Iceta, Jéssica Albiach i Carles Riera, i Quim Torra (3,7). ■

[2021]
Agenda del Pagès

Agenda de l'any 2021
Fires i festes tradicionals
Consells d'agricultura i jardineria
Races autòctones d'oví i cabrum en perill d'extinció

Preu 4,95 €

EL PUNT AVUI

Aconsegueix l'Agenda del Pagès al quiosc

4,95
euros

AQUEST ANY, UN
EXTENS MONOGRÀFIC
DEDICAT A CABRES I XAIS

- * CONSELLS PER AL CAMP O L'HORT URBÀ
- * DIRECTORI DEL MÓN AGRÍCOLA I RAMADER
- * MERCATS ECOLÒGICS I CONVENCIONALS
- * CLIMODIAGRAMES
- * SANTS, REFRANYS I LLUNES
- * FIRES I FESTES
- * TAULES DE PREU
- * PESOS I MESURES DE CATALUNYA
- * RECOMANACIONS LABORALS I FISCALS

Més informació: www.elpuntavui.cat/agendadelpages

El regal d'empresa perfecte! Lots de 10 agendes a preu reduït, al telèfon 972 18 64 80 - Enviament gratuït

OPINIÓ

Lluís Falgàs

“Una altra manera de viure.” I de fer política

“Una altra manera de viure.” Una melòdica i bonica cançó de Joan Dausà que ha popularitzat Estrella Damm tot explicant publicitàriament la transició entre el confinament i un estiu diferent. Hi ha d'haver una altra manera de viure. És clar que sí. Hauríem de viure diferent, malgrat que l'eslògan no queda adaptat a una altra manera de fer política. La crispació i el sectarisme han estat vigents des del mes de març fins al dia d'avui. En general, no hi ha hagut la convivència serena de diferents propostes polítiques que caldria esperar d'una democràcia europea. En un principi, semblava que la pandèmia provocaria una entesa política i ha passat el contrari a l'hora de radicalitzar el debat parlamentari. Val a dir que darrerament s'ha visualitzat més la crispació al Congrés dels Diputats que no pas al Parlament, que ha viscut amb provisionalitat esperant el 14-F. Des d'avui comença oficialment el compte enrere electoral. El panorama no sembla que sigui pacífic. Seran unes eleccions anormals per dos motius: la pandèmia, d'una banda, i d'una altra la situació dels presos independentistes. Pendants d'un indult, de l'amnistia o d'una reforma del Codi Penal. Mentrestant, restaran entre barrots. Fet que provocarà malestar generalitzat. En els dies de campanya l'actual govern i l'oposició incrementaran els ets i uts de la gestió de la Covid-19. L'electorat ha detectat que, sense que hi hagi solucions màgiques, les mesures i les restriccions es podien fer d'una altra manera. La gran oportunitat ha de començar després de les eleccions perquè de ben segur que hi ha d'haver una altra manera de fer política.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Macià ja té casa a Prats

REALITAT • Carles Puigdemont signa el conveni de cessió de vil·la Denise a l'Associació Casa Macià Memòria de la Resistència
OBJECTIU • La casa on Francesc Macià preparava l'alliberament de Catalunya serà ara un centre d'interpretació històrica

Jordi Casas
PRATS DE MOLLÓ

Des de la finestra de la seva habitació a vil·la Denise (Prats de Molló), el president Francesc Macià veia davant per davant el Costabona. Ho va subratllar ahir el seu homòleg a l'exili, Carles Puigdemont, eurodiputat i president del Consell per la República, des de la mateixa habitació durant la visita que hi va fer, 94 anys després dels anomenats Fets de Prats de Molló—Macià i el seu estat major hi van ser detinguts mentre preparaven alliberar Catalunya de la dictadura de Primo de Rivera—, per signar la cessió de per vida que n'ha fet l'empresari Jaume Aragall. Puigdemont afirmava tot just arribar que no podia descriure l'emoció de trepitjar terra catalana i veure el Canigó nevad.

El Costabona té una part sota l'administració espanyola i l'altra, sota la francesa, i el Canigó, tot i estar en territori català administrat per l'Estat francès, és un símbol inequívoc de catalanitat. El Costabona i el Canigó, doncs, dos cims pirinencs mítics, representen un nexa d'unió entre els catalans del nord i els del sud, un nexa que, a partir d'ara, la casa de Macià vol reforçar, a banda, lògicament, de preservar

On es reunia l'estat major
El president Puigdemont—a la foto, amb Aragall, a l'esquerra, i amb l'alcalde de Prats— va visitar la casa de Macià i, allà on l'expresident reunia l'estat major, va signar el conveni de cessió i el llibre d'honor de l'Ajuntament.

la memòria d'uns fets històrics. Per això, ahir també es va constituir l'Associació Casa Macià Memòria de la Resistència, amb representants de la societat civil del nord i del sud, que ja ha posat fil a l'agulla per rehabilitar-la com a centre d'interpretació dels Fets de Prats de Molló i, sobretot, per reforçar-la com a símbol de resistència i enfortir els llaços entre els catalans de les dues bandes dels Pirineus.

Carles Puigdemont va remarcar

el paral·lisme dels fets que va viure la Catalunya de Macià amb els actuals, diferenciats ara per la via no armada, inequívocament pacífica i democràtica, validada pel referèndum de l'1 d'octubre del 2017. “Venim de lluny i anem lluny i, per poder anar lluny, hem de saber d'on venim”, va sentenciar. A més, va insistir que els projectes independentistes de totes les èpoques tenen com a nexa comú la millora de les condicions de vida dels ciutadans de Catalunya.

“Ara estem en el camí, hem avançat molt, persistim, però queda encara un tram per recórrer”, va reblar. Puigdemont va fer, abans, una ofrena floral al monòlit dedicat a Macià que hi ha a prop de vil·la Denise.

L'alcalde de Prats de Molló, Claude Ferrer, va agrair visiblement emocionat la presència de Puigdemont i va lloar la generositat de Jaume Aragall per haver permès preservar una part del patrimoni de Catalunya i —hi afegia— per haver fet la cessió en un context de repressió política i judicial contra l'independentisme. “El procés contra Macià i el seu estat major va internacionalitzar les aspiracions independentistes catalanes i, ara, la casa de Macià contribuirà a aquesta tasca”, va assenyalar. Aragall va afirmar que era un honor haver fet la cessió. “És molt important que el nord i el sud siguin conscients que som un sol país”, va dir. I, de fet, aquesta voluntat la va explicitar la veïna de Prats Mercè Guix, filla de l'industrial badaloní Martí Guix, exiliat durant la Guerra Civil espanyola i que va refer la vida a la vila nord-catalana. “Fins als anys vuitanta, ningú parlava de la casa de Macià. El meu pare en va fer perviure la memòria”, va concloure. ■

OPINIÓ

Jaume Alonso Cuevillas
Advocat i economista

Paguem a Catalunya

Tots nosaltres ens hem preguntat moltes vegades què podríem fer com a ciutadans per ajudar a fer avançar Catalunya cap a un estat independent. Normalment ens venen al cap diferents formes de mobilització presencial, però sovint oblidem que n'hi ha d'altres, com per exemple mobilitzar-nos en el terreny econòmic.

I una de les lliçons que hem après en aquests darrers anys des del referèndum de l'1 d'octubre és que, per assolir la independència política, primer hem d'aconseguir la màxima independència econòmica. En aquest terreny encara tenim molta feina per fer i disposem de diverses possibilitats. Per posar un exem-

ple, segons dades del Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya, la recaptació d'impostos de l'any 2018 per part de la Generalitat va ser només del 5,3% dels impostos totals recaptats a Catalunya (uns 3.779 milions d'euros), enfront del 87,7% dels recaptats pel govern de l'Estat espanyol (uns 63.146 milions d'euros).

És justament l'Assemblea Nacional Catalana qui en els darrers anys ha impulsat diverses iniciatives en aquest sentit, la més visible de les quals és el triomf de la candidatura independentista a la Cambra de Comerç de Barcelona, i la campanya *Consum estratègic*, actualment judicialitzada.

Aquests dies des de l'Assemblea es proposa a tota la ciutadania tornar a impulsar la campanya de sobirania fiscal iniciada l'any 2012, que en els darrers anys ha quedat en un segon pla, però que és estratègicament d'una gran importància, tant per l'empoderament dels ciutadans com del mateix govern de Catalunya. Perquè si algun dia volem viure en una república catalana independent, cal que des d'ara mateix actuem com a ciutadans d'aquesta república, i com és normal, en una Catalunya independent tots els ciutadans pagarem els nostres impostos al nostre govern. Doncs això ara mateix és possible. Tot i que molta gent no ho sap, pagar els nostres im-

postos al govern de Catalunya és possible i és legal. Hi ha persones, empreses i ajuntaments que fa anys que ho estan fent. Per tant, com a ciutadanes i ciutadans de Catalunya tenim el dret i el deure moral de pagar els nostres impostos a Catalunya, sota el concepte legal de finestra única. La llei general tributària permet consignar l'import d'un deute tributari a un òrgan equivalent a la Caja General de Depósitos en altres administracions públiques, amb efectes alliberadors. L'Agència Tributària de Catalunya fa una funció semblant a aquest òrgan, ja que permet la constitució de dipòsits i forma part de la Generalitat de Catalunya, que és una administració pública.

Sabent que com a catalans podem escollir entre pagar els nostres impostos a l'Agència Tributària de Catalunya o a la Agència Estatal de Administración Tributaria, és lògic que optem per pagar-los a l'Agència Tributària de Catalunya. Diguem-ho a l'inrevés: podent pagar els nostres impostos al govern de Catalunya, el que no és lògic és pagar-los directament a Madrid.

Recordem que la força d'un país radica en la força de la seva gent, i que encara que sembli insignificant, el gra de sorra que aportem cadascú de nosaltres és determinant.

Us animo a participar activament de la campanya *Jo pago a Catalunya* i demostrar el compromís ferm dels ciutadans de Catalunya amb les institucions pròpies del nostre país. Perquè el nostre país només ens té a nosaltres.